

VILKAVIŠKIO KRAŠTO LAIKRAŠTIS

Dvaro dvasią atgaivino šokis ir kvapas, muzika ir dailės paroda

Renata VITKAUSKIENĖ

„Europos paveldo dienos Lietuvoje vyksta 26-ąji karta. Joms skirtas renginys Paežerių dvare – vienas iš maždaug trijų šimtų, surengtų visoje šalyje, – sveikindama susirinkusiuosius Paežerių dvare saké Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos Marijampolės skyriaus vedėja Violeta Kasperavičiutė. – Šių metų šukis „Pažink ir pramogauk!“ Pažinė kultūros paveldą ji ir pamilstame. Pažiūrekime į paveldą linksmai, pasidžiaukime tuo, ką turime!“

Rūmų prieigose sutiki Vilkaviškio kultūros centro jaunimo pučiamųjų instrumentų orkestro (vad. S. Mickevičiūs) nuotaikings muzikos ir šokėjų (vad. Sonata Jankienė), renginio dalyviai buvo pakviesti į paveikslų parodos atidarymą.

Po jo visiems metams dvaro menėse liko kabėti parodos „Mecenato dovanos atvyksta į giminę“ paveikslai – garsaus kolekcininko Mykolo Žilinsko suakuptu dailės lobyne dalis. Kaip sakė renginį vedusi Suvalkijos (Šuduvos) kultūros centro-muziejuje darbuotoja Virginija Samuoliene, kolekcija apima Paežerių dvaro rūmams artimą laikotarpį – XVIII a. pab. – XX a. pr. Drobėse – to meto diduomenės gyvensena, pomégiai. Parodoje dominuoja reprezentaciniai didikų, mokslinkinkų portretai. Jie liudija tą laiką diduomenės norą įsiminti, domėjimasi politika ir mokslo. Beje, ką tik, rugsejo 29 dieną, buvo minimos mecenato M. Žilinsko 115-osios gimimo metinės.

Pirmieji parodą apžiūrėjo svečiai. Europos paveldo dienų proga atvykę į Paežerių dvarą iš Vilniaus, Kauno miestų bei iš mūsų rajono, Vilkaviškiesiems šiek tiek bene gausiausiai atstovavo asociacijos „Senų vėzinių“ klubo nariai.

Pasklidusius po rūmų menes apžūrėti Europos dailininkų XVIII a. pab. – XX a. pr. tapaty pavedikų žmones lydėjo Marijampolės kultūros centro ansamblis „Cantare“ (vad. Svetlana Maurutienė) romantiška dvarų muzika. Tačiau kai kamérinius ansamblius uždrogo polonežą, ši melodija visus vėl sutelkė į bilardų salę prie muzikantu.

Cia buvo pristatytas lektorius, architektūrologas, architektas Marius Daraškevičius. Jo mokslininis darbo sritis yra XVIII a. pab. – XX a. pr. Europos architektūros, taikomosios ir dekoratyvinės dailės istorija bei teorija. Rytų Europos (Lietuvos, Baltarusijos, rytų Palenkės) architektūra ir taikomoji bei dekoratyvinė dailė (rūmai, dvarai, interjeras). Lietuvos bajorų materialinė kultūra, ypač susijusi su valgomojo kultūra. Menotyras doktoranto šiu metu rašomas disertacijos tema – „Valgomasis Lietuvos dvarininkų namuose XIX amžiuje“. Dalydamasis šių srityčių žiniomis, lektorius vedė autorinę eks-

■ Ekskursijos vadovas Marius Daraškevičius dvaro menų iškvepino itališkuodekolonu, kuriu joje galėjo dvelkti XVIII a. pabaigoje – XX a. pradžioje.

Autorės nuotr.

kursiją po rūmų reprezentacines, privačias ir tarnybines patalpas. Ekskursantai išsigirdo pasakojimus apie XVIII–XIX a. aristokratijos gyvensenos ypatybes, lėmusias savią rūmų suplanavimą bei patalpuo puošybą.

Ekskursijos dalyviai galėjo pasiūsti tarisiu dvaro ūmininkų svarbius svečiui, kurie buvo priimami parodant didžiausią pagarbą. Juk tikrai ne kiekvienas asmuo, peržengęs rūmų slenkstį, griežiant muzikantams šoko polonežą gražiojoje Muzų salėje. O Europos paveldo dienų dalyviai šoko! Jie taip pat išsigirdo apie svečių susodinimo valgomąjamę kelis variantus ir asmenims prie stalo pasirkštų skirtingų vietų reikšmę, apie rusi-

ką, prancūzišką stalo dengimo būdus.

Klausantis M. Daraškevičiaus buvo galima įsivaizduoti, kaip keičiantis sezonoms į dvarą atvyksta apmušėjai, kurie pakiečia višą rūmų tekstile, uostį kvapą odekolonu, kurių ta pati italių šeima pagal tą patį receptą iki šiol gamina nuo 1709 m. metų ir kuriuo ga-

lėjo kvepti Paežerių dvaro rūmų menės...

„Ar gali senas dvaras dar kuo nors nustebinti, ar galima dar jame atrasti kažką naują, nepažintą?“ – rūpėjo dabartiniam Paežerių dvaro ūmininkams. Dvaras tikrai nustebino, atgijo, dar negirdėjęs istorijoje, praturtėjės dailės paveldo eksponatais.